

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. XXX. Simonia Cvivs Mater Avaritia est, teste S. Bern. epistola 42.
Clericis execranda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

Principum lites, hinc detractionis causa; hinc origo fit crimi-
nis.

§. Sanctus Gregorius homil. 17. in Euangel. Pla- ^{Avaritia}
runque, ait, Sacerdotes, qui propria dare debuerant, etiam ^{Clericos ad}
aliena diripiunt. Plarumque si quos humiliter, si quos conti- ciat & ob-
nenter viuere cōspiciunt, irrident. Considerate ergo quid de gre-
gibus agatur, quando pastores lupi sunt. Nulla animarum
lucra querimus, ad nostra quotidie studia vacamus, terrena
concupisimus, humanam gloriam intenta mente captamus.
Dei causam relinquimus, ad terrena negotia vacamus. Locum
Sanctitatis accipimus, & terrenis actibus implicamur. San-
ctus Gregorius libro 2. epistola 25. ad Ioannem Epi-
scopum Squilatinum in fine. Admonemus fraterni-
tatem tuam, vt in commissis sibi animabus solerter in-
vigilet, & animarum magis lucris, quam commodis
vitae praesentis intendat. Sanctus Ioannes Euangeli-
sta in epistola sua 3. quendam Diotrephen excom-
municauit, quod pauperes non recipere & re-
cipientes ab Ecclesia ejicret, vt & obseruauit Grat. d.
42. cap. 2. §. Hinc etiam. Sanctus Gregorius libro 12.
epistola 6. & habet dist. 82. cum unico. Archi-
diaconum Florentinum ob tenacitatem
Episcopatu indignum ju-
dicauit.

C A P. XXX.

SIMONIA CVIVS MATER AVARI-
tia est, teste S. Bern. epistola 42. Clericis
execranda.

§. **A**lieno ut periculo sibi caueant, tanquam è l-
ectore pspectent, quot clerici vasta illa avaritiae
voragine absorbeantur, & miserrime pereant. I. qui Si- ^{Quid Si-}
moniacalabe contaminati sunt. Est a. Sim. studiosa volūtas monia.
D d 2 emen.

emendi vel vendendi pretio temporali aliquid spiritalē vel spiritali annexum, ut est in Glossa cap. 1. Qui studet 1. quæstione 1. Simoniaci à Simone Mago nomen inuenierunt, qui vtait Sanctus August. tractatu 16. in Ioannem, volebat emere SPIRITVM SANCTVM, quia vendere volebat Spiritum sanctum, vt constat Actor. 8. Tales & appellari possint Balaamitæ & Gezitæ: quia Balaam & suam Prophetiam Numer. 22. vers. 23. & Gezi minister Elisæi sanitatem diuinitus concessam,

4. Reg. 5. vendiderunt.

Simonia heres vocatur & sacrilegium.

§. Hoc scelus saepiusculè hæresin nominat Sanctus Gregorius, vt homilia 17. in Euangeli. Sacri, ait Canones Simoniacam heresin damnant. Et libr. 4. epistol.

§1. Primum Simoniacæ heresis est contra Ecclesiam exorta. Et libr. 7. epistola 110. & habetur 1. quæst. 1. cap. 13. Cum liqueat, & caliis locis: quia est externa praua opinionis contra Ecclesiam professio.

§. Vocat & idem Sanctus Gregorius Sacrilegium 1. quæstione 3. cap. 1. Audiuius. A Sacrilegio hoc facinus non diffar dixerim, cum id quod gratis fieri debuit, sub pecunie pâctione causatur. Vbi & Glossa. Dicitur hic quod sacrilegium & Simoniam committunt, qui Ecclesiæ vel Ecclesiastica beneficia per pecuniam acquirunt, vel concedunt. Et rectè quia Sacrilegium est violatio rei sacræ, sive injuria & irreuerentia, quæ DEO fit indigna rei sacræ tractatione; qui autem vendit emitue rem sacram, indignè eam tractat & violat ejus sanctitatem, contra Dei, qui est illius Dominus, voluntatem. His mandat Christus Dominus: *Gratis accepisti, gratis date* Matth. 10. versic. 8. Cujus præcepto si morem quis non gesserit, audit à Christi Vicario. Actor. 8. versic.

20. Pecunia tua tecum sit in perditionem: quoniam dominum Dei existimasti pecunia possideri.

§. Simo-

*Simoniacus
non potest
pronunciare
Spiritum S.*

§. Simonia aduersus Spiritum sanctum delinquitur. Bonizo in Epistola ad Machidem Comitifam & Cardinal. Baronius 11. Annali commemorant, quod Hildebrandus postea Gregorius Septimus vir prudentiae & pietatis fama celebris Lugduni auctoritate Victoris Pontificis Episcoporum conuentum indexit, in quo quidam Archiepiscopum Simoniacapeste infamem, reū peregerunt, quos ille auro corruptos postera die compellauit. Vbi sunt, qui me heri accumulatum venerunt, prodeant in medium. Illis obtentibus Hildebrandus afflatu Numinis Age, inquit, *dic Archiepiscope credis Spiritum sanctum cum Patre, & Filio rnam esse substantiam Deitatis?* Illo promptè affirmante. *Dic ergo,* inquit Hildebrandus: *Gloria Patri & Filio & Spiritui sancto.* Hic ergo Archiepiscopus cum Patrem & Filium exerte ac expeditè pronuntiasset, hæsit in Spiritu sancto, quem saepius conatus, nulla ratione potuit exprimere culpam fassus & à Concilio ex auctoratus nullo negotio Spiritus sancti nomen edidit. Quare cæteri libi de eodem crimine consciit attoniti vltro se abdicarunt, factumque, ut Episcopi 45. honore exuti in ordinem redigerentur, praesules & Prepositi 26. loco mouerentur.

§. De Simoniacè prætio ordinatis Sanctus Gogorius libro 7. epistola 114. & habetur distinct. 61. cap.

2. Sacerdotale ex eodem Sancto Gogorio lib.

7. epistola 113. Videat Lector 1. q. 1. Canones a. 1. Gratia, ad 30.

Si Iustus.

Dd 3

CAP.